

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci žalobce: **P. S.**, bytem X, zast. JUDr. Stanislavem Kadečkou, Ph.D., advokátem KVB advokátní kancelář s. r. o., se sídlem Teplého 2786, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. Žalobce podal u zdejšího soudu dne 19. 4. 2017 žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. Uvedl, že na základě jeho žádosti vydal Městský úřad Jičín, odbor životního prostředí, závazné stanovisko ze dne 13. 4. 2016, č. j. MuJc/2016/10607/ZP/Smo, k zásahu žalobcova stavebního záměru do krajinného rázu, kterým vyjádřil nesouhlas s umístěním tohoto stavebního záměru, neboť by se mělo prý jednat o nepřípustný zásah do krajinného rázu ve smyslu § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“).
2. V rámci přezkumného řízení vedeného dle § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), týkajícího se tohoto závazného stanoviska, vydal pak žalovaný rozhodnutí ze dne 29. 6. 2016, č. j. KUKHK-16694/ZP/2016-9, kterým výše uvedené závazné stanovisko zrušil především pro jeho nepřezkoumatelnost.

3. Následně vydal Městský úřad Jičín, odbor životního prostředí, nové nesouhlasné stanovisko ze dne 24. 8. 2016, č. j. MuJc/2016/23762/ZP/Smo, kterým tento dotčený správní orgán opětovně vyjádřil nesouhlas s umístěním stavebního záměru žalobce – „EKOCENTRUM ČTYŘLÍSTEK“, který obsahuje stavbu tří objektů na pozemcích p. č. 546/3, 547/3 a 562 vše v k. ú. Čejkovice u Jičína a na pozemku p. č. 452/2 v k. ú. Podhradí u Jičína společně s komunikací a parkovacím stáním.
4. Žalobce podal podnět žalovanému, jakožto nadřízenému správnímu orgánu, k zahájení dalšího přezkumného řízení ve smyslu § 94 a násl. správního řádu, protože byl a je přesvědčen o tom, že vydané závazné stanovisko je nezákonné, je i v rozporu s územním plánem dotčené obce, a představuje tak též zásah do ústavně zaručeného práva na samosprávu ve smyslu čl. 100 odst. 1 a čl. 101 odst. 4 Ústavy České republiky.
5. Na základě žalobcova podnětu žalovaný usnesením ze dne 3. 11. 2016, č. j. KUKHK-36106/ZP/2016-3, zahájil z moci úřední další přezkumné řízení ve smyslu § 94 a násl. správního řádu. Následně dne 8. 11. 2016 vydal žalovaný usnesení, č. j. KUKHK-36106/ZP/2016-4, kterým byl ustanoven znalec J. V. Znalec byl pověřen odborným posouzením krajinného rázu dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalobce byl dne 16. 12. 2016 seznámen se znaleckým posudkem.
6. Posléze - v souladu s výzvou žalovaného – žalobce předložil své vyjádření účastníka řízení ke shromážděným podkladům rozhodnutí ze dne 11. 1. 2017, ve kterém žalovanému mj. navrhoval, aby znalecký posudek vypracovaný znalcem J. V. neutil jako důkazní prostředek. Dále žalovanému navrhl, aby na základě shromážděných skutkových podkladů a z nich zjištěného skutkového stavu sám provedl výklad neurčitých právních pojmů obsažených v § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny a následně změnil nesouhlasné závazné stanovisko, in eventum nesouhlasné závazné stanovisko zrušil a věc vrátil Městskému úřadu Jičín k novému projednání.
7. Dne 9. 2. 2017 bylo žalobci doručeno usnesení žalovaného, č. j. KUKH-36106/ZP/2016-11, ze dne 9. 2. 2017, kterým žalovaný zastavuje přezkumné řízení ve věci závazného stanoviska Městského úřadu Jičín, odboru životního prostředí, s odkazem na § 97 odst. 1 správního řádu.
8. Žalobce je přesvědčen, že zastavení přezkumného řízení proběhlo v tomto případě ve zcela zjevném rozporu se zákonem, skutkovým stavem i ustálenou judikaturou. Žalovaný správní orgán zásadně pochybil a zastavil přezkumné řízení zcela nepřezkoumatelně a bez řádného odůvodnění. Zastavení řízení takovýmto způsobem podstatně zasáhlo do práv žalobce, pročez se musí bránit jediným zákonným způsobem, který je mu v tomto případě poskytnut, tedy zásahovou žalobou dle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
9. Tu odůvodnil následovně:
10. Pokud jde o přípustnost dané žaloby, tak žaloba je podávána proti postupu správního orgánu, který spočívá ve vydání usnesení o zastavení řízení vedeného z moci úřední, které se poznamenává do spisu. Dle žalobce Nejvyšší správní soud již ve své judikatuře zohlednil legální možnost bránit se zásahovou žalobou proti nezahájení řízení vedeného z moci úřední, přičemž žalobce uvádí, že se v tomto případě jedná o situaci typově podobnou, neboť v jeho věci bylo vedeno řízení zahájené z moci úřední, nicméně nebylo zákonně ukončeno, což v konkrétním případě přímo zasáhlo do jeho práv.
11. Žalobce je přesvědčen, že zastavení přezkumného řízení v jeho konkrétním případě, které proběhlo zcela v rozporu se zákonem a nepřezkoumatelně, musí být soudně přezkoumatelné už jen z toho důvodu, že zásadním způsobem zasahuje do jeho práv i *pro futuro*, a bude-li mu odepřena soudní ochrana, pak bude připuštěno takové pochybení na straně orgánu veřejné

moci, které bude mít podstatné přesahy do žalobcovy právní sféry chráněné též Listinou základních práv a svobod a Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, zejména do výkonu jeho vlastnických práv.

12. V žalobcově případě sice došlo po formální stránce k zastavení řízení ve smyslu § 97 odst. 1 správního řádu, nicméně materiálně se situace blíží mnohem více právnímu stavu, kdy se správní orgán v rámci vedeného správního řízení nijak nevypořádal s právy účastníků řízení, jejich tvrzeními a dalšími věcmi, jež vyšly najevo v průběhu řízení, ale pouze běžící řízení ukončil, a to bez dalšího. Žalovaný se tak *de facto* vrátil zpět k okamžiku obdržení podnětu a rozhodl, že přezkumné řízení vůbec nemělo být zahájeno, čímž však nepřipustně překlenul vše, co se odehrálo v rámci řízení, a opomenul práva jeho účastníků.
13. Účastník přezkumného řízení přitom dle žalobce může legitimně očekávat, že bylo-li přezkumné řízení zahájeno, bude v něm postupováno podle zákonné úpravy se zohledněním práv účastníků a po zohlednění všech relevantních faktorů dojde k vydání rozhodnutí, jímž bude rozhodnuto o legalitě napadeného závazného stanoviska či jeho zrušení, a to s adekvátním odůvodněním. Nebyly-li tyto zákonné požadavky správním orgánem dodrženy, ale namísto toho došlo k nečekanému a právní úpravě odporujícímu zastavení řízení, pak tím bylo přímo zasaženo do žalobcovy správní sféry.
14. V návaznosti na to namítl žalobce nepřezkoumatelnost zastavení řízení. Žalovaný totiž svůj postup odůvodnil z meritorního hlediska toliko jedním odstavcem. V tomto odstavci uvedl, že stavební činnost ve volné krajině považuje za činnost snižující estetickou a přírodní hodnotu krajinného rázu. Zcela přitom opomenul jedny z hlavních a nejdůležitějších argumentů, které byly uvedeny v podnětu k zahájení přezkumného řízení, tj. že stavební činnost na daných pozemcích možná je, neboť ji předpokládá zákonně přijatý územní plán městysu Podhradí. Žalovaný správní orgán se ani jediným slovem nevypořádal se zásahem do práva na samosprávu obce, stejně tak nijak nereagoval na další argumentaci vtělenou do podnětu k zahájení přezkumného řízení. Nejenže žalovaný zcela ignoroval veškerou argumentaci uvedenou v podnětu (na základě kterého však sám zahájil přezkumné řízení), ignoroval též argumentaci a námitky, které žalobce vznesl v rámci svého vyjádření účastníka řízení ke shromážděným podkladům rozhodnutí.
15. Dle žalobce nemůže obstát takový výklad práva, který by vedl k naprostému popření jeho práv (práv účastníka řízení, byť vedeného z moci úřední), bagatelizaci zákonnosti postupu správního orgánu a vyprázdňení ochrany proti nezákonnému postupu správního orgánu, a to vše jen z toho důvodu, že neexistuje řádný či mimořádný opravný prostředek proti usnesení o zastavení přezkumného řízení ve smyslu § 97 odst. 1 správního řádu.
16. V posuzované věci žalovaný obdržel podnět k zahájení přezkumného řízení, na jehož základě opravdu přezkumné řízení zahájil. Jedinou věcí, kterou v přezkumném řízení provedl, bylo pořízení konkurenčního znaleckého posouzení. Následně přezkumné řízení zastavil, aniž by reagoval na cokoli uvedené v podnětu či cokoli vyjádřené žalobcem v průběhu správního řízení. Nejenže tedy správní orgán postupoval zcela nepřezkoumatelně, ale také naprosto proti smyslu a logice přezkumného řízení.
17. Dle doktríny by měla existovat racionální linka mezi zahájením přezkumného řízení a jeho zastavením ve smyslu § 97 odst. 1 správního řádu. Taková racionální linka v dané věci neexistuje, neboť jediné, co žalovaný provedl, bylo pořízení konkurenčního znaleckého posudku, který měl zodpovídat čistě právní otázku. Jakmile se žalobce vyslovil proti tomuto nezákonnému postupu, žalovaný přezkumné řízení bez odůvodnění ukončil, aniž by uvedl, v čem spatřoval možnou nezákonnost závěrů dotčeného orgánu, který závazné stanovisko

vydal a aniž by jakkoli zdůvodnil, proč se nakonec přiklonil k zákonnosti závazného stanoviska.

18. Nepřezkoumatelnost zastavení řízení lze pak dle žalobce spatřovat i v absolutní nekonzistentnosti výroku a odůvodnění, neboť výrok zní na zastavení přezkumného řízení ve smyslu § 97 odst. 1 správního řádu, tedy na zastavení řízení pro zákonnost přezkoumávaného závazného stanoviska, nicméně odůvodnění se vztahuje k zastavení řízení ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, tedy k zastavení řízení vedeného na žádost, neboť se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Žalovaný svým odůvodněním nemohl účastníky řízení víc zmást a vnést do svého postupu větší nepřezkoumatelnost, ukončil tuto žalobní výtku žalobce.
19. Dle jeho přesvědčení ovšem žalovaný postupoval nejen zcela nepřezkoumatelně, ale rovněž v zásadním rozporu se zákonem, když v odůvodnění usnesení o zastavení přezkumného řízení uvedl: „*Dalším důvodem pro zastavení řízení je skutečnost, kdy podle poslední judikatury NSS 10 As 97/2014-127 a ÚS 2866/15 je samostatné odvolání proti závaznému stanovisku či jeho přezkoumání v přezkumném řízení ve smyslu ust. § 81 a násl. a ust. § 94 a násl. správního řádu (či samostatný soudní přezkum závazného stanoviska) vyloučeno.*“
20. Tím dle žalobce žalovaný demonstruje právní neznalost, která se ocitá v evidentním rozporu s § 149 odst. 5 správního řádu, které je ve správním řádu po celou dobu jeho účinnosti v nezměněné podobě.
21. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán zjevně porušil zákon, když zastavil přezkumné řízení o závazném stanovisku z důvodu, že je toto podle něj samostatně nepřezkoumatelné v přezkumném řízení.
22. Posledním pomyslným „hřebíčkem do rakve“ zákonnosti a srozumitelnosti zastavení řízení je pak poslední věta odůvodnění usnesení o zastavení přezkumného řízení, ve které žalovaný parafrázuje judikaturu rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, když uvádí: „*Rozhodnutí vydané dle § 149 odst. 5 správního řádu má z hlediska soudní přezkoumatelnosti ve smyslu ust. § 65 s. ř. s. takéž povahu závazného stanoviska, neboť opět nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva nebo povinnosti stěžovatele.*“
23. Žalovaný tedy na jednu stranu uvádí, že o závazném stanovisku nelze vést přezkumné řízení a hned v dalším odstavci uvádí, že rozhodnutí vydané v přezkumném řízení o závazném stanovisku je v některých případech nutné chápat též jako závazné stanovisko.
24. Žalovaný tak dle žalobce zastavením řízení ignoruje právní úpravu, nesprávně ohýbá judikaturu Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, a to vše vůbec neodůvodňuje, případně jeho odůvodnění ani vzdáleně nedopadá na řešenou situaci.
25. Navrhl proto, aby krajský soud určil, že zastavení přezkumného řízení prostřednictvím usnesení žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č. j. KUKHK-36106/ZP/2016-11, bylo nezákonné, a zároveň se žalovanému zakazuje přihlížet k nezákonnému zásahu a nařizuje se mu pokračovat v zahájeném přezkumném řízení vedeném pod sp. zn. KUKHK-36106/ZP/2016.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

26. Žalovaný ve shodě s žalobcem popsal průběh přezkumného řízení. Po vypracování znaleckého posudku J. V. se přiklonil k jeho závěrům, tedy že předmětná stavební činnost ve volné krajině lze považovat za činnost snižující její estetickou a přírodní hodnotu, která bude mít dopad na okolní živou přírodu. Proto přezkumné řízení usnesením v souladu s § 97 odst. 1 správního řádu zastavil.

27. Připomněl, že cílem přezkumného řízení je detailní posouzení zákonnosti meritorního správního řízení ukončeného rozhodnutím (závazným stanoviskem). Tento proces není veden za účelem akceptace zájmů konkrétního účastníka řízení.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

28. Krajský soud přezkoumal žalobu v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu třetího s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělili účastníci souhlas postupem dle věty druhé téhož ustanovení. O věci usoudil následovně.
29. Pokud jde o skutkový stav věci, krajský soud ze správního spisu ověřil, že ten je zcela přesně popsán v žalobě. Mezi účastníky řízení o něm navíc není sporu, a krajský soud proto na popis skutkového stavu věci (viz shora) v podrobnostech odkazuje.
30. V dané věci jde ostatně zejména o posouzení otázek právních. Tou základní je, zda může mít usnesení o zastavení přezkumného řízení dle § 97 odst. 1 správního řádu povahu nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. V daném případě usnesení žalovaného ze dne 9. 2. 2017, č. j. KUKHK-36106/ZP/2016-11.
31. Předmětem uvedeného přezkumného řízení bylo závazné stanovisko Městského úřadu Jičín, odboru životního prostředí, ze dne 24. 8. 2016, č. j. MuJc/2016/23762/ZP/Smo, k zásahu žalobcova stavebního záměru (EKOCENTRUM ČTYŘLÍSTEK) do krajinného rázu, kterým vyjádřil nesouhlas s umístěním tohoto stavebního záměru, neboť by se jednalo o nepřípustný zásah do krajinného rázu ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny.
32. Povahou závazných stanovisek se v minulosti zabývala početná judikatura správních soudů, mnohdy s rozdílnými názory. Ty byly sjednoceny rozsudkem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113.
33. Ten připustil, že existují závazná stanoviska, která mají objektivně vymezený samostatný předmět řízení. Ta jsou vydávána v rámci samostatného správního řízení ve formě správního rozhodnutí dle § 67 správního řádu. O takový typ závazného stanoviska se ovšem v projednávané věci nejedná. Toho si je ostatně velmi dobře vědom i žalobce, neboť jinak by je jistě napadl žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.
34. Shora citované závazné stanovisko je totiž nepochybně závazným stanoviskem vydaným dle § 149 správního řádu, neboť se jedná o podkladové rozhodnutí pro případné konečné rozhodnutí ve věci, v posuzované věci rozhodnutí vydané stavebním úřadem v řízení o umístění stavby, kterou žalobce plánuje postavit.
- a. povaze uvedeného závazného stanoviska vydaného dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny svědčí i znění § 90 odst. 1 věty druhé tohoto zákona, dle něhož *Soublasty a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu jsou závazná stanoviska podle správního řádu.*
35. K povaze závazných stanovisek vydaných dle § 149 správního řádu rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém shora označeném rozsudku uvedl, že nemají objektivně vymezený samostatný předmět řízení. Jedná se o podkladové úkony, které se vždy vydávají v rámci jiného „hlavního“ řízení. Nejsou tedy samostatně přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Soudní ochrana před jejich zprostředkovanými dopady je umožněna v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod v rámci přezkumu konečného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s.
36. Ve shodě s uvedenými názory krajský soud uzavírá, že předmětné závazné stanovisko Městského úřadu Jičín ze dne 24. 8. 2016, č. j. MuJc/2016/23762/ZP/Smo, je závazným stanoviskem vydaným dle § 149 správního řádu. Tedy není rozhodnutím ve smyslu § 67

správního řádu ani § 65 s. ř. s., jelikož samo o sobě nezakládá, nemění, neruší nebo závazně neurčuje práva a povinnosti.

37. Dle § 149 odst. 5 správního řádu lze nezákonné závazné stanovisko zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko.
38. V přezkoumávané věci žalovaný přezkumné řízení dle § 94 a násl. správního řádu ohledně daného závazného stanoviska zahájil. Dospěl tedy k závěru, že lze důvodně pochybovat o tom, že bylo vydáno v souladu s právními předpisy (srovnej § 94 odst. 1 správního řádu). Skutečnost, že příslušný správní orgán zahájí ohledně určitého rozhodnutí nebo závazného stanoviska přezkumné řízení, však ještě neznamená, že toto rozhodnutí nebo závazné stanovisko v rozporu s právními předpisy opravdu je. Právě zkoumání této problematiky je předmětem přezkumného řízení coby prostředku dozorcího práva.
39. Pokud správní orgán po zahájení přezkumného řízení zjistí, že právní předpis porušen nebyl, řízení usnesením zastaví. Usnesení se pouze poznamená do spisu (§ 97 odst. 1 správního řádu).
40. Jaká je povaha tohoto úkonu správního orgánu? Bezpochyby není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., tedy není možné se proti němu bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Dle § 65 odst. 1 s. ř. s. totiž takovou žalobu může podat ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.
41. Rovněž této skutečnosti si byl žalobce jistě vědom, proto proti usnesení žalovaného o zastavení přezkumného řízení nebrojil žalobou proti rozhodnutí správního orgánu.
42. Ostatně je to logické, pokud závazné stanovisko není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., protože není schopné založit, měnit, rušit nebo závazně určit žalobcova práva nebo povinnosti, pokud tuto schopnost nemá ani posouzení nadřízeného orgánu, zda na základě podnětu zahájí přezkumné řízení či nikoliv (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 9 Ans 1/2008-135), pak tuto schopnost nemůže mít ani usnesení o zastavení přezkumného řízení z důvodu zjištění, že přezkoumávaným závazným stanoviskem nebyl porušen právní předpis.
43. Může se tedy ten, na základě jehož podnětu bylo přezkumné řízení zahájeno, bránit proti jeho zastavení z důvodů vymezených v § 97 odst. 1 správního řádu zásahovou žalobou? Podle krajského soudu z níže uvedených důvodů s úspěchem nikoliv.
44. Zásahovou žalobu může dle § 82 s. ř. s. podat každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo.
45. Také úkon správního orgánu, proti kterému by bylo možné se s úspěchem bránit zásahovou žalobou, tedy musí mít schopnost krátit dotčený subjekt na jeho právech. Obdobně jako v případě rozhodnutí správního orgánu. Tuto schopnost však usnesení o zastavení přezkumného řízení dle § 97 odst. 1 správního řádu vůči subjektu, který dal podnět k zahájení přezkumného řízení, nemá. Nemůže být tedy zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
46. Vhodně tuto situaci ilustruje právě projednávaný případ. Po zastavení přezkumného řízení se postavení žalobce nijak nezměnilo. Je naprosto stejné, jako kdyby podnět k zahájení přezkumného řízení vůbec nepodal, resp. stejné, jako kdyby jej podal, ale žalovaný

přezkumné řízení nezačal. Nadále zůstává v platnosti závazné stanovisko Městského úřadu Jičín, které je podkladovým rozhodnutím v územním řízení, jež v souvislosti s výstavbou zamýšleného objektu musí následovat.

47. Krajský soud proto uzavírá, že předmětným závazným stanoviskem nemohl být (a nebyl) žalobce zkrácen ze shora uvedených důvodů na svých právech. Tento závěr navíc neznamená, že žalobci bylo odepřeno právo. Proti správnosti a zákonnosti daného závazného stanoviska vydaného dle § 149 správního řádu bude moci žalobce brojít v navazujícím územním řízení, resp., zůstanou-li jeho námitky ve správním řízení oslyšeny, žalobou proti konečnému rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s. K žádnému zásadnímu (negativnímu) zásahu do práv žalobce *pro futuro*, jak žalobce namítal, tedy nedochází. Ostatně v tomto směru byl žalobce poučen již v závěru odůvodnění předmětného usnesení o zastavení řízení.
48. Na podporu svého závěru krajský soud odkazuje ještě na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 As 97/2014-127, dle nichž „*rozhodnutí, kterým bylo zrušeno závazné stanovisko, je třeba považovat též za závazné stanovisko a nikoliv rozhodnutí. Tento úkon správním řádem formálně nazvaný rozhodnutí je proto stejně jako jemu předcházející závazné stanovisko přezkoumatelné v soudním řízení správním postupem dle § 75 odst. 2 s. ř. s., tedy jako závazný podklad konečného přezkoumávaného rozhodnutí.*“ Stejně tak jako na závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2011, č. j. 7 Ca 81/2009-70, podle nichž sdělení o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu není zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Sdělení nezasahuje do právních poměrů osob, nijak nemění existující právní a skutkový stav věci.
49. Na základě shora uvedeného závěru již bylo nadbytečné, aby se krajský soud zabýval jednotlivými žalobními důvody, v nichž žalobce spatřoval nezákonnost napadeného usnesení o zastavení přezkumného řízení dle § 97 odst. 1 správního řádu.
50. Přesto možná stojí za pozornost připomenout, že žalobce spatřoval vady uvedeného usnesení zejména v jeho nepřezkoumatelnosti. A v návaznosti na to poznamenat, že to je ovšem právní institut, který soudní řád správní spojuje s rozhodnutím správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. (viz § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Stejně tak považuje krajský soud za irrelevantní skutečnost, že se žalovaný v odůvodnění napadeného usnesení nepřiléhavě odkázal na § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu a částečně chybně interpretoval závěry shora již citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 As 97/2014-127.
51. Pro úplnost krajský soud dodává, že v daném případě nešlo o rozhodnutí o zastavení přezkumného řízení vydané podle § 94 odst. 4 správního řádu, které dle judikatury Nejvyššího správního soudu (viz jeho rozsudek ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 As 36/2011-79) je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., a podléhá proto přezkumu ve správním soudnictví formou žaloby proti správnímu rozhodnutí. K zastavení přezkumného řízení dle § 94 odst. 4 správního řádu ovšem dochází za zcela odlišné právní situace. A to jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoliv rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. V podrobnostech krajský soud odkazuje na odůvodnění uvedeného rozsudku.
52. Krajskému soudu proto nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou dle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítnout.

IV. Náklady řízení

53. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
54. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně krajský soud ze správního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady v souvislosti se soudním řízením vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 1. února 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu